

MEDEA
 EVRIPIDIS POETAE TRAGICI
 GEORGIO BVCHANANO SCOTO
 INTERPRETE.

PARISIIS
*Ex officina Michaëlis Vascosani, in uia quæ est
 ad diuum Iacobum, sub Fontis insigni.*

M. D. XLIIII.

CVM PRIVILEGIO.

P R I V I L E G I V M.

C A V T V M est edicto Propratoris Parisiensis,
ne cui hanc Euripidis Medæ uersionem, iniussu Mi-
chaëlis Vascosani, quadriennij spacio imprimere li-
ceat, aut alibi impressam uendere. Qui contra hoc
edictum fecerit, iudicis arbitrato ac librorum amis-
sione mulctabitur. Datum Parisiis XV. Calend.
Maij M. D. XLIIII.

I. Iacobus Memmius.

2

Ad Illustrissimum principem Ioannem à Lucem-
burgo, Iueriaci Abbatem, Georgij Buchanani
Præfatio.

Non dubito plerosq; futuros, Prin-
ceps clarissime, qui statim ubi hæc
in manus sumpserint, meam admi-
rentur impudentiã, uel potius te-
meritatem, quòd in tanto bonorũ
ingemiorum prouentu, id ego potissimũ sim ausus
aggređi, quòd aliorum uel pudor refugerat, uel re-
formidarat audacia, atque Euripidi uertendo manũ
admoliri non pertimuerim, præsertim cum nõ igno-
rarem hanc a plerisq; rem prius tentatam, uni Era-
smo ita successisse, ut iuxta ab incepto me deterrere
debuerit illorum casus, atque huius felicitas: qui
præterquam quòd ad eam rem uenerat tot bonarũ
artium præsidio instructus, etiam si qua erat in hac
parte nouitatis gratia, eam præoccupauerat. Accedit
& illud, quòd præter summam in choris obscurita-
tem (quæ huic scriptori adeò familiaris est, ut eam
de industria sectatus esse uideatur) hæc ipsa quon-
dam fabula ab Ennio prius uersa fuerat, cuius non
pauci uersus adhuc in ueterum cõmentarijs passim
leguntur: quorum comparatio his nostris, alioqui
obscuris, plurimum sua luce officere posset. Ego ue-
rò tantum abest ut his à scribendo rebus fuerim

A ij

deterritus, ut in utriusq; fortuna qualēcunq; euentū
non mediocre præsidium hinc fore iam animo præ-
ceperim, atque mihi ipsi quodammodo spopōdcrim.
Nam tametsi plausum à studiosorum theatro hæc
fabula non accipiat, si utcunque tamen steterit, nec
ignominiose explodatur, nunquam æquē moleste fe-
ram, Ennii atque Erasmi auctoritate mihi tenebras
offundi, quàm me post tam præclara nomina qua-
lemcunque saltem locum tenuisse. Hoc uerò quic-
quid est operæ, nos tibi Princeps clariß. potissimùm
censuū dicandum, non modò ut grati saltem ani-
mi professione tuam erga me summam testarer hu-
manitatem, aut à uestra familiæ nobilissimæ splen-
dore contra calumniantium inuidiam præsidiū mihi
peterem, sed ut meliori spe reliquorum doctorum
suffragijs me committerem, si tui iudicii prerogati-
uo subnixus essem, qui cum in omni disciplinarum
genere principatum teneas, ac in hoc poeticæ studio
singulari quadam felicitate uerferis, soles tamen, ut
inquit ille, meas esse aliquid putare nugas.

ARGV-

A R G V M E N T V M.

*I*ason Medea comite Corinthum profectus, cum Glaucæ Creontis Corinthiorum regis filia nuptias paciscitur. Medea uero indicto à Creonte exilio, unius diei moram exorat. Idq; beneficium ut remuneraretur, dono per filios ad Glaucam mittit uestem & coronam auream, quibus illa induta extinguitur. Creon quoque filia adhærens perit. Medea cum suos interfecisset liberos, currum quem à Sole acceperat, alatis draconibus iunctum, conscendit, atque Athenas profugit. Ibiq; Aegeo Pandionis filio nubuit. Pherecydes autem & Simonides aiunt, Iasonem à Medea receptum, iuuenem denuo factum. De patre uero eius Aesone, is qui de Argonautarum reditu scripsit, ita inquit:

Atque iterum blanda fecit reuivere iuuenta
 Aesona, summi distringens arte senectam,
 Plurima cum labris coxisset pharmaca in aureis.
 Aeschylus in fabula quæ nutrices Bacchi inscribitur, ait Bacchi nutrices, earumque viros, iuuenes ab ea denuo factos. Stephilus autem inquit Iasonem quodammodo à Medea peremptum. Nam cum ei in nauis sub Argus puppe obdormiret, nauisq; iam à riuo state solueretur, ruina puppis oppressus periit.

Aliter per Aristophanem Grammaticum.

Medea odio aduersus Iasonem concepto propter nuptias Glaucæ Creontis filia, Glaucam, Creonta, ac suos etiam liberos interemit, relictoque Iasone Aegeo nupsit.

Fabula Corinthi fingitur agi. Chorus est è mulieribus Corinthijs. Docuit eam Pythodoro pratore circiter octogesimam septimam Olympiadem.

Personæ.

Nutrix Medea

Padagogus

Medea

Chorus mulierum Corinthiarum

Creon Rex

Iason

Aegeus Rex Athen.

Nuntius

Filij Medea.

EVRIPIDIS TRAGICI MEDEA.

N V T R I X,

*Tinā Pelasgis littus Argo ad Colchicū
Non transuolasset Cyaneas Symple-
gadas:*

Nec strata saltu pinus olim Pelio

Cecidisset; aëta nec uirorum fortium

Dextris, tulisset arietis spolum aurei

Pelia imperante: non hera excelsam mea

Medea Iolchon appulisset, Iasonis

A more sauo pectus agrum saucia:

Author puellis nec trucidandi patrem

Peliam, Corinthi degeret cum liberis,

Viroque, gentis cuius exul incolit

Solum, fauorem demereri sedula,

Et ipsa ubique morem Iasoni gerens:

„ *Felicitatem quam supremam existimo,*

„ *Concors marito mulier ubi degit suo.*

Nunc odia feruent. dissident charissimi

Nuper. suorum liberorum proditor,

Heraque Iason, nuptijs regalibus

Fruitur, tyranni filiam Corinthij

Creontis arcto coniugem amplexu fovens.

At misera miseris habita ludibrio modis

Medea, pactam clamat infelix fidem:

A iiiij

M E D E A

*P*ignusque fidei dexteram inuocat dati:
*T*estesque pacti conscios facit deos,
*N*on ita merenti quam rependat gratiam
*F*allax Iason. inedia se macerans
*I*acet: doloris magnitudine obruta,
*F*lumine perenni lachrymarum liquitur.
*E*x quo mariti sensu in se iniuriam,
*I*mmota uultus, mœsta terræ lumina
*F*igit: procellæ similis, aut scopulo, abnuat
*S*urdis amicorum auribus solamina:
*N*isi quod subinde colla flectens candida,
*S*ecreta secum expostulat, deflens patrem,
*P*atriam, penates patrios, quos prodidit,
*V*irum secuta cui modo contemnitur.
*A*t misera tandem iam suis didicit malis
*Q*uam sit paternum suaue non linquere solum.
*I*nsensa natos odit. aspectu frui
*N*on gaudet. illud uereor, ut ne quid noui
 „ *E*xcoget. nam cum patitur iniuriam
 „ *E*latus animus, haud facile sibi temperat.
*H*anc noui ego probe: trepidaque exanimor metu.
*N*e ferrum acutum condat in præcordia,
*I*ngressa furtim tectum ubi torus sternitur:
*A*ut ne maritum perimat, ac sponsam simul:
*D*ein maius ipsa subeat infortunium.
*M*etuenda sanè est, nec facile uictoriam

Referet,

R eferet, in illam si quis odia exerceat.

A t cursu omisso iam reuerſi liberi

N on mente uoluunt matris infausta mala.

” P uerilis animus grauibus haud curis patet.

Pæd. A ntiquum herilis familiae peculium,

Q uid sola stabas conquerens propter fores?

A bs te relinqui sola, Medea ut feret?

Nut. S enex minister liberorum Iasonis,

” M ancipia frugi, si quid euenerit heris,

” A eque dolere suo decet ut incommodo.

V is me doloris eò redegit, ut solo

C æloque cogar euomere dominae mala.

Pæd. Q uid? misera nondum luctui statuit modum?

Nut. A fine tantum luctus ô bone uir abest,

V t hæc doloris sola sint primordia.

Pæd. O stulta, siquidem sic decet de heris loqui,

V t nil malorum comperit recentium!

Nut. Q uid istud est? ne pigeat effari senex.

Pæd. N il. extulisse me priora poenitet.

Nut. A mabò, me conseruus haud celaueris.

N am si necesse est, spondeo silentium.

Pæd. S acras ad undas abeo Pyrenes, ubi

S edere soliti sunt ad aleam senes.

C olloquia dum clàm capto secreta, audio

E xigere pueros ut Corintho cogitet

C um matre, regni sceptrum qui hic tenet Creon:

M E D E A

V erusne rumor hic sit, haud certò scio.

F alsum esse mallet, ac falsus ut sit comprecor.

Nut. E t hæc Iason liberis fieri sinet,

I ratus etsi disidet cum coniuge.

Pæ. A ffinitati uetus amor cedit nouæ:

N ec huic amicus perstat ille familiæ.

Nut. P erimus igitur, si malum accedit malo

N ouum uetusto, donec exhaustum hoc erit.

Pæ. A t tu quiesce, & comprime hæc silentio.

N am tēpus haud dum est, hoc heræ ut fiat palam.

Nut. A uдите pueri, qualis in uos sit parens.

P erire nolim, dominus est enim meus:

V erum erga amicos perfidus deprenditur.

Pæ. P ublica querela est ista, iam dudum ipsa scis,

” S ibi malle cunctos esse bene, quàm proximo:

” H unc iure, at alium commodo addictum suo.

S i charitati liberum sponsam pater

P refert Iason, nil facit certè noui.

Nut. I ntrò ite pueri, cuncta succedent bene.

A t tu seorsum hos contine, quantum potes,

N éue ad parentem propius accedere sinas.

I ra frementem nuper, oculis flammeis

V idi minantem nescio quid istis: neque

I mponet iræ frena, donec quempiam

F eriat. in hostes potius utinam hunc impetum

F ortuna, amicis incolumibus, transferat.

Infelix

Med. I *nfelix ego, miseris curis*

C onfecta, hei mihi quomodo perij!

Nut. H *oc, hoc ipsum est, chari pueri,*

A estuat ira animus genitricis.

T urget bilis, properate citò,

T ecta subite:

N éue accedite lumina propius,

N éue adieritis, sed uitate

A nimumq; ferum, ac triste ingenium

M entis precipitis. iam iam ite,

I ntro abscedite celeri passu.

N am luctus dubio procul olim

N ubes surgens subito ardebit

M aiore furore : ac patrabit

A liquid mentis uis infrenis,

E t serie stimulata malorum.

Med, H *eu, heu, toleraui misera , tole-*

raui mala magnis deflenda

L uctibus, O nati scelerati

V os male perdat miseranda parens

C um patre, ac tota domus pereat.

Nut. M *e miseram , cur natos patris*

P eccato adscribis ? cur illos

O disti? hei mihi pueri miserè

M etuo ne quid secus eueniat.

” G *rauis est regum fastus, & ira*

N imium memoris, qui dare leges
 S unt soliti alijs, lege soluti,
 I psi.iudice me libertas
 P ar, & uita equatio praestat,
 S eque assuescere legibus equis.
 S i non regifico splendore, at
 T utò consensuisse licebit.

N am popularius equi iuris

P rimum est nomen, & experiundo, &
 V su longè praestabilius.

“ A t sublimia nunquam stabili

“ P erstant homini fixa pede diu, ac
 S iquando sors leua intonuit,

• H oc ex fonte innumera luctus

V nda in splendida tecta redundant,

Cho. V ocem audini, audini planctum

M ifera Colchidos animi nondum

A estus composuit.fare age anus.

I n uestibulo stans audini

I ntra atria clamorem.haud lator

V estra mulier luctu domus,

A c mihi minimè grata geruntur.

Nut. D omus heu perijt,

D eserta omnia . detinet illum

A ula tyranni, ac contabescit

L uctu in thalamis hera, amicorum

Nulla

N ullo mollita animum hortatu.

Med. H eu heu, ruat in caput hoc miserum,
F ulmen ab aethere. quis mihi superest
D ehinc uita usus, uiuere ut optem?
E heu longis tristem curis,
P arca, miseram abrumpite uitam.

Cho. A udisti ô Iupiter, ô tellus,
O lux, quam uocem misera edat
M ulier? quod tandem immoderatum
T halami desyderium cogit,
S ulta, accelerare horam fati?
I stud ne expete. quod si coniux
C onnubio tuus alio fruitur,
I d ne improperes illi crimen.
H anc tibi iudex Iupiter equus
D irimet litem. ne te afflictus
S ocium lugendo tori.

Med. O magna Themis, atque Artemis sancta,
C ernitis, impius in me coniux
Q uale patrarit facinus, sancto
M ihi iureiurando adstrictus?
Q uem cum sponsa utinam simul ipsis
A edibus oppressos conspiciam,
Q ui immeritam læsere priores.
O pater, ô patria à me inhonestè
G ermano deserta perempto.

Nut. *Quos uocet audis, quos imploret?
 T hemin augustam, cum Ioue, praeses
 Qui creditur esse sacramenti.
 Nec cohibere hera poterit facile
 P ectoris astus.*

Ch. *Qui fiet prodeat ut coram?
 Auribus ut sermonis nostri
 Vocem hauriat, ut, si pote fieri,
 Acres animi leniat iras,
 Ac uiolentum ingenium ponat?*

Nut. *Haudquaquam sedulitas nostra
 Deerit amicis.*

Ch. *At abi mea tu, dominamque foras
 E duc, atque alloquere. heus propera,
 Ne designet quicquam asperius
 Hos aduersum, quos habet intus.
 G liscit enim uis sua doloris.*

Nut. *Effecta haec dabo. sed metuo ut heræ
 Persuadere queam. ista labori
 Gratia uestro à me referetur:
 E t si foeta more leana
 L uminis acies flammea seruis
 T riste minetur, si quis propius
 V t compellet, tentet adire.*

» *N il peccarit, ueterum laua ac*

» *P ræpostera qui uocet ingenia,*

Qui

- " Qui cantus ad sacra deorum,
 " Ad conuiuia, festasque epulas
 " Instituerè, illecebras gratas
 " Auribus: at suauiloquum carmen
 " Nemo inuenit quo sedaret
 " Tristes animi curas, unde
 " Mortes, plurimaque mala erumpunt
 " Euersura domos. uerùm istis
 " Contu medicari utilius erat:
 " Ad lautas epulas quid frustra
 " Ilia tendunt, copia ubi dapis
 " Prasente animum letitia explet?

Ch. Mæsti luctus gemitus nostras
 Perculit aures, clamat misera
 Illa, quam dolor edere cogit,
 Voce, malum compellans sponsum,
 Veteris desertorem thalami.
 Læsa Themis Ioue natam implorat,
 Arbitram iurisurandi.
 Quæ illexit miseram ad solum Achiuū
 Per mare sæuum, Scythiæ aduersum,
 Per ponti immensi spumantes
 Cano sale fauces angustas.

Med. Egredia tecto sum, Corinthiæ nurus,
 De me querendi ne sit ulli occasio.
 Plerosque noui, quod seorsum degerent,

Habitos superbos: hos frequens praesentia

Fecit molestos: alius ingressus uiam.

Vita quiescit, ignauia subit notam:

Quia iudicandi certa ueritas abest

Oculis ab hominum, qui priusquam pectoris

Norint recessus intimos, uisos modo

Odere, nullis prouocati iniurijs.

Ergo urbis hospes moribus se accommodet.

Nec laudo ciuem, contumax qui ciuibus,

Asperque agresti degit insolentia.

At enim inopinum hoc quod mihi euenit malum,

Vitam abstulit uiuae. pereo. uita exui

Amidudum amorem, amore mortis percita.

In quo reposita cuncta habebam, pessimus

Plane uirorum me reliquit uir meus.

” Nihil miseriùs foeminis, terra, omnium

” Quaecunque uiuunt, menteque uigent, edidit.

” Primum necesse est opibus immensis uirum

” Emere, sui que accipere dominum corporis.

” Accedit aliud huic malo grauius malum,

” In quo periculum maximum, frugi uir, an

” Nequam: mulieri repudium infame est, neque

” Sponsae maritum ius recusandi est suum.

” In iura moresque uenientem opus est novos

” Plane ariolari: quippe quae haud didicit domi

” Quali marito seruiendum sibi foret.

Et ista

33 E t ista rectè cuncta cum curaueris,
 33 S i degat una spontè uir patiens iugi,
 33 B eata uita est. sin secus, præstat mori.
 33 D omesticorum siquis offendat uirum,
 33 F oras profectus sedat aegritudinem,
 33 C haris amicis iunctus, aut æqualibus:
 33 A t nos necesse est unius ab arbitrio
 33 P endère, in unumque intueri: & interim
 33 V itam periculis nos carentem degere
 33 D omi asseuerant, ferre sese lanceam.
 33 E rrore ducti. nam ter in acie prius
 33 A rmata certem, liberos quàm edam semel.
 S ed non utrasque hæc spectat æquè oratio.
 H æc nanque patria tibi, hic penates patrj,
 P ræsidia uitæ, grata conuersatio
 I nter sodales. contra inops ego, patria
 E xtorris, aspra læsa contumelia,
 A coniuge solo aduecta præda barbaro.
 N on hic propinquus, mater, aut germanus est,
 A d quos malorum afflicta tempestatibus
 M e ueluti portum recipere in tutum queam.
 T antisper igitur impetrare abs te uelim,
 D um mihi facultas aliqua, ratione suppetet
 Q ua de marito expetere supplicium queam,
 O b quæ patrauit immerenti, & plectere
 I lli locatam cum parente filiam,

- ” S is tacita. plena mulier alioqui metus,
 ” I nfirma, ferrum contueri haud sustinet:
 ” A t in torum si quispiam peccauerit,
 ” N ullum cruoris pectus est sitientius.

Ch. I d fiet. etenim iure pœnas expetis
 M edea, sortem nec dolere te tuam
 M iror. Creonta sed uideo regem gradum
 F erre huc, nouorum consiliorum nuntium.

Cr. T e, torua, uultu tetrico, iratam uiro
 M edea, monui, regno ut extorris meo
 C omitata geminis hinc abires liberis.
 V etui morari. quandò decreti arbiter
 I stius ego sum, non reuertar hinc prius
 D omum, exulem quàm finibus protrusero.

Med. H ei pereo, penitus undecunq; miserrima.
 O mnes rudentes explicant hostes mei:
 M ali nec usquam commodus datur exitus.
 A fflicta quanuis pessimè, id quærã tamen,
 Q uæ causa regno me exigere cogit Creon?

Cr. T e metuo (quorsum falsa opus prætere?)
 L etale gnata ne exitium struas mea.
 C ause timorem suggerunt hunc plurima.
 S agax es, artes gnara longè pessimas,
 G rauiterq; tædis orba fers diuortium.
 E t nunc minari fama te refert malum
 S ponsoque, sponsoque, & noua nupta patri.

At

A t id prius quàm fiat , anteuortere
 V olo cauendo. præstat autem odium tuum
 N unc ferre, sera quàm, peracto facinore,
 H anc lenitatem luere poenitentia.

Med. N on fama primùm nunc nocet Creon mihi
 M isera, sed antè damna non semel dedit.

- » Q uicunque uera præditus prudentia est,
- » N e disciplinis liberos impensius
- » E rudiat æquo, nec sapere doceat nimis.
- » N am pigra præter quæ sequuntur ocia,
- » O bliquus urget liuor illos ciuium.
- » A pud imperitos scita si sophiæ noua
- » P romas, ineptum rentur, atque inutilem.
- » A t si putere denuo præcellere
- » H os qui sophorum authoritatē uendicant,
- » E ris molestus. id quæ adeò mihi euenit.
- » P erita cum sim, hos urit inuidentia;
- H is ociosa dicor: illis displicet
- D iuersa uitæ ratio: nec desunt quibus
- O besse uidear mediocri hac sapientia.
- T u quoq; uereris ne quid in te perpetrem.
- N on hic mearum, ne time, rerum est status,
- R eges ut à me metuere deceat , Creon.
- A t tu quid in me perpetrasti iniquius?
- N atam elocasti cui tibi lubitum est uiro:
- A t ego maritum prosequor odia meum.

E ij

N ec temerè opinor ista gessisti: neque

R ebus secundis inuideo: quin nuptias

F acite, beati uiuite: latebras fuge

P ermitte tantum hic. laesa licet, iniurias

M ussabo: discam cedere melioribus.

Cr. S peciosa sunt hæc, blandaque auribus, tamen

V ereor, repostum ne coquas animo malum.

A tque adeò, tanto credo quam pridem minus.

“ P ræcipitis iræ mulierem, aut etiam uirum,

“ V ites facilius, quam modestum atque tacitum.

D esine morandi fando causas nectere.

A bi: statutum est ita: nec ars ulla faciet

I sthic ut habites, me perosa hostiliter.

Med. P er genua quaeso, perque desponsam recens.

Cr. A h, uerba perdis. neutiquam persuaseris.

Med. E t me repelles, haud reueritus supplicem?

Cr. E quidem familie non meæ præfero.

Med. O patria, subijt nunc recordatio tui.

Cr. Q ua nil secandum liberos mihi charius.

Med. O amor, hominibus pestis exitiabilis.

Cr. P erinde opinor, res uti sese dabit.

Med. Q uis author horum, tu memento Iuppiter.

Cr. A bscede inepta, meque curis libera.

Med. C uræ premunt me, nec egeo curis nouis.

Cr. H inc exigere subito seruili manu.

Med. N oli obsecro, sed id te sine exorem Creon.

Adhuc

Cr. A dhuc molesta mulier eris, uti uideo.

Med. A bibo. non, hoc ut precibus impetrem, ago.

Cr. Quorsum igitur urges, nec meo abscedis solo?

Med. V num instruenda modò fugæ indulge diem:

E t quandò curam hanc genitor abiecit, sine

M e comminisci liberis opem ultimam.

M iserescat horum. nam & tibi sunt liberi.

P arens parentis calamitatibus faue.

N am nulla cruciat cura me exiliij mei,

S ed liberorum miseriæ me macerant.

Cr. H aud impotenti mente sum; & tyrannica:

Q uin sæpe damno mihi meus pudor fuit.

E t nunc apertè mulier erratum meum

P ra uideo. uerùm uince, quod uis accipe.

P ramoneo tamen id, si morantem crastinus

H ic te uidebit Phœbus, ac natos tuos,

A ctum est, peristi, fixa stat sententia.

N unc, si necesse est, lucis unius moram

P ermitto. nam nil interim patraueris

H orum, timore quæ me habent nunc anxium.

Cho. I nfelix mulier, misera, malis

M iseris obnoxia, quò tandem

T e uertes? cuius amicitiam,

C uius tectum, aut terram inuenies

P ortum malis?

T raxit ineluctabile fatum

M E D E A

I n mare te Medea malorum.

ed. *M* alè cuncta cedunt undecunque. quis neget?
S ed ne putetis pessimè hac succedere,
S ponsis adhuc mihi pugna superest cum nouis:
I ngens futurus est labor cum affinibus.
C redis tyranno quisse me palparier,
N i subfuisse spes lucri, uel spes doli?
S upplex fuisset? contigissem illi manum?
A t ille tanta præditus uecordia est,
V t cum liceret obuiam conatibus,
S i me expulisset, ire, permisit diem
H unc me manere: tres ego hostes qua meos
M actabo, patrem, filiam, meum uirum.
S ed tanta leti cum facultas suppetat,
V nde inchoabo, dubia, amica, fluctuo.
S ubdâmnè thalamis nuptialibus faces?
A n ferro acuto rupta fodiam pectora,
I ngressa furtim tectum ubi torus sternitur?
S ed me moratur una res: si capta sim
I n tecta scandens, per dolum dum rem gero,
P erempta risus exhibebo maleuolis.
A t usitatam præstat insistere uiam,
C uius perita sum, necandi pharmacis.
E sto, perierint: quod recipiet me oppidum?
Q uod erit asylum? fida quæ fidi hospitis
D omus patebit, protegetue perfugam?

Nusquam

N usquam est. manebo paululum, dum stabilia
 A licunde nobis præsidia sese offerent.
 D olis adoriar, clamque perfungar nece.
 S i pellat hinc me fors ineluctabilis,
 M ucrone peragam facinus ipsa uel palam.
 L ubens peribo, modò queam illos perdere.
 A d culmen inus prapipitis audacia.
 R egina nobis culta semper unice
 H ecate triformis, artis adiutrix mea,
 T e iuro, nostra quæ colis penetralia,
 N ostro è dolore nemo referet gaudium.
 H is luctuosas atque acerbis nuptias,
 A ffiniuitatem funebrem, & meam fugam
 R eddam. eia cunctis utere simul artibus
 M edea, cuncta conuoca consilia. age,
 A ggrederere facinus. nunc opus constantia,
 A nimoque forti, quæ feras, uides. caue
 V t ne propines risui nepotibus
 T e sisyphæis, nuptiisquæ iasonis,
 T e, patre claro, soleque proauo editam.
 P erita es ipsa, deinde nata foemina.
 „ I gnaua quibus est mens honesta ad omnia,
 „ A d turpe superest facinus omne audacia.
 Ch. R etro ad fontes sacra feruntur
 F lumina, ius & fas uertuntur.
 H ominum plena dolis consilia.

N ec pacta fides dijs sat certa est.
 A udiēt ex hoc muliebri bene
 G enus. accrescet gloria nobis.
 N on iam deinceps fama sinistra
 T raducet foemineum sexum.
 E x hoc mutabit Musa mōdos
 V atum priscorum, qui cantu
 M uliebrem celebrant perfidiam.
 A t si coeleste melos cithara
 N os docuisset carminis author
 P hœbus, paria audisset
 P rogenies uirūm.
 S ed multa potest longior ætas
 N obis exprobrare, uirisque.
 A t tu patriam deseruisti
 A nimi uecors, uecta gemellos
 T rans scopulos ponti, ac peregrinam
 H abitas terram, orbata cubilis
 T ædis uidui, ac misera hinc exul
 E ūciere ignominiose.
 P erijt reuerentia iurisiu-
 randi. nullus superest Graijs
 P udor, in calum sed reuolauit.
 T ibi uerò nec patria domus est
 I nfelix, in quam ceu portum
 P erfugias e thalami curis.

sed

Sed regina potentior

Occupat aulam.

Ias. Non nunc, sed antè sæpe perspectum est mihi

Quàm sit malum impotens & immedicabile

Ira aspra. licitum fuerat & terra, & domo

Hic tibi frui, siquidem tulisses molliter

Potentiorum imperia, quæ nunc exulas

Ob uana uerba, quæ molestiam mihi

Minimè faceßunt. perge, uti facis, dicere,

Longè uirorum peßimum esse Iasonem.

At quæ in tyrannos blatterasti, si exul es

Ob hæc, recense pro lucro iussam fugam.

Ego sæuientum molleiebam principum

Animos feroces, ne exulares: tu tamen

Sulta esse pergis, prodigens conuitia,

Dirisquæ reges deuouens. itaque exulas.

Nec ista amicos me mouent ut deseram.

Adsum, tuisquæ commodis mulier uaco,

Vt ne recedas hinc inops cum liberis,

Egéns ue rerum. multa secum incommoda

Exerre fuga sœuit. sed nec indignè fero,

Nec uelle possum male tibi, etsi me oderis.

Med. O peßime unde quaque. nam imbecillitas

Conuitiari me sinit tantùm mea.

Me adisti, adisti, maximè mortalium

Exose dijsquæ, mihiquæ, cunctisquæ hominibus.

M E D E A

» N on fortitudo est ista, non fiducia,
 » L æsos amicos contueri comminus,
 » S ed morbus unus omnium grauiſſimus
 » A dditus hominibus, impudentia. id tamen
 A bs te probè actum eſt, quòd adieris: ego ut leuẽ
 A nimum dolore, iurgia in te congerens:
 E t tu uiciſſim ſentias moleſtiam.
 E t primùm, ut à primis initijs ordiar,
 S alutis author tibi fui, ut Graij ſciunt,
 Q uoſcunque tecum uexit Argo Pelias.
 F lammam uomentes iuſſus es tauros iugo
 S upponere, & letale ſulcis condere
 S emen, draconem ſæpe in orbes nexilem,
 C ircunvolutum uellus auro fulgidum, &
 S opore nunquam feſſa uictum lumina
 F allere: perempto tibi dedi illo cernere
 V itale lumen: prodito patre, & domo,
 A pplicui Iolehon te ſecuta, tibi nimis
 H ic obſecundãs, ac mihi parum prouidens.
 P eliam peremi, morte qua nulla grauior,
 M anu ſuorum liberorum, ſuſtuli
 T ibi metum omnem. tu tot ob beneficia
 N os prodidiſti, præda perfidiſſime,
 N ouas ſecutus nuptias, poſt liberos
 D e me creatos. orbis etenim ſi fores,
 V eniam dediſſem coniugis cupido nouæ:

Deim

D ein peieratis dijs fides fluxa: ac satis
 S tatuere nequeo, quos putabas tum deos
 R egnare, credas nunc quoque, an potius nouum
 I us esse fasque traditum mortalibus,
 V t qui tibi ipsi es conscius periurij.
 O tacta saepe dextera, ô saepe genua
 F rustra prehensa tibi manu infidissima,
 V t spes fefellit! age, uelut amicū alloquar,
 S perantis instar aliquod abs te commodum.
 E tenim rogando detegam scelus tuum.
 Q uò nunc reuertar? spreta quò me conferā?
 A n ad penates patrios, ac patriam,
 Q uam, te secuta, prodidi? an potius petam
 P eliae misellas filias, quae me hospitem
 T raçant benignè patris ob necem sui?
 S ic est, amicos perdidi domesticos:
 Q uos non decebat afficere me iniuria,
 T e propter, hostes uniuersos reddidi.
 E rgo beatam inter Pelasgidas nurus
 M e reddidisti pro his beneficijs. uirum
 S um singularem nacta, fidumque misera.
 S i profuga cogor hoc solo egredier, inops,
 D eserta amicis, sola, solis liberis
 C omitata, pulchrum elogium erit sponso nouo
 M endica proles, exulans, cum coniuge,
 C ui debet, aura quòd fruitur. O Iuppiter

- » A *dulterini indicia cur certa hominibus*
 » A *uri dedisti, sed uirum in corpore nota*
 » I *mpressa nulla est unde noscantur mali?*
 h. G *rauis ira res est, & malum insatiabile*
 » A *mici amicis conserunt cum iurgia.*
 af. M *e, ut uideo, oportet eloquendi esse haud rudem,*
 V *erum gubernatoris instar callidi*
 E *ffugere summa linteorum margine*
 L *oquacitatem mulier istam futilem.*
 E *go, beneficium quando nimium exaggeras,*
 V *enerem salutis autumo authorem mea,*
 D *ucemque cursus, nec deum aut hominum alteri*
 D *ebere ob illa sentio me gratiam.*
 I *ngenij acumen acre suppetit tibi: at*
 O *rationis arrogans iactantia est,*
 E *a cum recenses, quæ coacta feceras*
 A *more, duris nos ut è laboribus*
 E *ruere posses. illa tamen examine*
 L *ibrare nolo exactiore. sicubi*
 P *rofueris, agnosco libens beneficium.*
 A *t, ut docebo te, incolumitate ex mea*
 P *lus quam dedisti, ad te redundat commodi:*
 P *rimum, Pelasgam, patria pro barbara,*
 T *erram colis, ubi lex & æquitas iugent,*
 N *ec iura cedunt gratiæ uel uiribus.*
 O *mnèsque doctam te esse Graij intelligunt:*
 Famaque

F amaque flores. finibus si in ultimis
 O rbis habitares, mentio haud fieret tui.
 M ihi nec aurum sit domi aggestum, neque
 O rphaea canenda suauitas qua uicerit,
 S plendore si non fortis hac decoret fauor.
 H ac dicta nostris sint super laboribus,
 C ontentionem quando ad hanc me prouocas:
 A t qua exprobrasti regijs de nuptijs,
 P rimum, reperies hic sapere me, dein uirum
 E t temperantem, & tibi, meisque liberis
 F idelem amicum. sed quiesce tu interim.
 V t me Corinthon ex Iolcho contuli,
 C umulo malorum inexplicabili obrutus,
 Q uid comminisci commodum potui magis,
 Q nam si puellam regiam exul ducerem?
 N on (quod tibi agere est) quod torum odissem tuum,
 S ponsaque amore saucius forem noua,
 N ec numero ut ulli liberum contenderem.
 S at liberorum est. de sobole nil conqueror.
 S ed, quod putandum plurimi est, ut splendide
 A eum exigamus, neue penuria premat,
 Q uippe indigentes qui fugere procul sciam
 C unctos amicos: utque familia mea
 P ro dignitate, liberos educerem,
 E x teque natis gignerem fratres, pares
 Q uos simul honorum per gradus producerem,

M E D E A

M eamque postquam constabiliſſem domum,

F elix ut eſſem. liberis ſanè tibi

H aud eſt opus alijs: mihi uerò utile eſt

C onſulere natis per futura pignora.

N um cogitaſſe uideor abſurde? torus

M odò ne angat animum, haud iſtud ipſa dixeris.

» A t eò mulierum creuit impotentia:

» S i coniugalis ſalua ſit fides tori,

» T um cuncta rectè creditis ſuccedere.

» S in hac ſiniſtrè parte quidquam euenerit,

» Q uæ chara fuerant, ſunt ſtatim inimiciſſima.

» A t quàm fuiſſet procreaſſe liberos

» A liunde melius, nec fuiſſe fœminas?

» E xempta quantis uita foret hominum malis!

h. H ac pulchrè Iaſon perpolita oratio eſt,

A t mihi uidere (inuita quanuis, proloquar)

E giſſe iniquè, coniugem cum proderes.

ed. Q uàm noſtra uulgo diſſidet ſententia!

» O rationis qui probus erit artifex,

» F actisq; iniquis, hunc reor grauiſſima

» P æna eſſe dignum. nam quæ iniqua comere

» S e gloriatur lingua, non maleſicio

» V llo abſtinebit, ac uacua ſapientiæ eſt.

I gitur omitte ſplendidis coloribus

F ucare uerum, & eloquendi uiribus.

V erbo quidem uno te ſubitò confecero.

Siquidem

Siquidem fuisses uir bonus, te oportuit
 Non hac amicis clam peregisse, at prius
 Me persuasa nuptias facere novas.

Ias. Quin paruisses mihi suadenti probè,
 Siquidem indicassem nuptias, quæ nec modò
 Tumidi minuere pectoris bilem potes.

Med. Non hac mouebat causa te, sed barbaras.
 Tædas senectam adusque, fore putaueras
 Parum decoras. Ias. Tibi uelim id persuadeas,
 Non me secutum regis his nuptiis
 Cupidinem uxoris, sed, uti dixi prius,
 Tuæ saluti consulebam, ac liberis
 Meis, uti de stirpe fratres regia
 Domui futuros præsidia progignerem.

Med. Ne mihi dolori iuncta sit felicitas,
 O pesque, quæ cor triste curis ulcerent.

Ias. Hæc uota uertes, tibi que melius consules
 Precando, ne quod utile est, triste id putes:
 Nec cum secundæ res erunt, te esse miseram.

Med. Illud. perfugium tibi inuentum est. ego
 Deserta cogor his profugere finibus.

Ias. Tibi author ipsa es, ne alteri id des crimini.

Med. Quinam? nouis quòd prodidi te nuptiis?

Ias. Diris tyrannos execrandis deuouens.

Med. Et execratur uestra me inuicem domus.

Ias. Quot his supersunt plura, quæ haud redarguo?

- A t si qua poscis præsidia tua fuga,
 N atisue, nostris ex opibus accipere, age
 P rofer, parato liberali dextera
 D onare, nostros tesseras ad hospites
 D are, ut exulantem recipiant humaniter.
 H ac si recuses mulier, haud rectè sapis.
 I ram remitte: consules tibi melius.
- Med. T uis nec uti uolumus hospitibus, neque
 A ccipere quicquam, nec dederis aliquid mihi.
- „ N am quæ mali dant dona profunt nemini.
- as. A t ego deorum sancta testor numina,
 N atis paratum cuncta me dare, tibi que.
 S ed tu recusas optima, & ferocia
 F ugas amicos, ac malo id quidem tuo.
- Med. I, sponsam amatam uise. nimium demoror
 A b eius oculis te procul. agite, nuptias
 F acite. fauentes fortè si respexerint
 N os dii, pigebit apparasse nuptias.
- Ch. S i iusto amores acrius
 H umana corda uulnerent,
 V irtus facessit, deperit
 F ama decus. sed si Cypris
 G radu modesto uenerit,
 N emo deorum est gratior.
 R egina Cypris, aureo
 E x arcu ineuitabilem

- I n me sagittam haud torseris,
 A moris unctam nectare.
 M i grata temperantia,
 M unus deum pulcherrimum.
 I nfrenis iracundia,
 R ixosaeque aemulatio,
 M entem mihi ne saucient
 V lla dolentem pellice,
 O sancta Cyprus, quae toros
 A mas carentes litibus:
 P arata promptè expendere
 L ecti iugalis crimina.
 O patria, ô ades mea,
 N unquam exul, & consilij inops
 A euum molestè transigam,
 C onfecta miseris luctibus.
 O fata, fata tollite
 E x hoc prius me lumine.
 „ I nter molesta cuncta nil
 „ M olestius cognouimus,
 „ P elli solo quam patrio.
 N ec id relatu didicimus
 A lterius. haud te ciuitas
 M iseratur, aut aequalium
 Q uisquam grauisimis malis
 „ P ressam. malè pereat miser,

- » M iſerabilis quæ nemini,
 » Q ui, cum licet, nullo colit
 » O fficio amicos: nec aperit
 » S yncera clauſtra pectoris.

M ihi quidem amicus nunquam erit.

Aeg. M edea ſalue. hoc pulchrius præmium
 N emo habet, amicos quo ſalutarit ſuos.

Med. S alue propago prouidi Pandionis
 A egen. unde in iſtud contuliſti te ſolum?

Aeg. P hæbi uetuſtum deſerens oraculum.

Med. C ur umbilicum faticanum ad iſti ſoli?

Aeg. P rolis cupido conſulere adegit deum.

Med. E t ſobolis orbis, per deos, æuum exiſis?

Aeg. O rbis, uoluntas quando ſic tulit deum.

Med. C œlebs ne, uinctus an iugali copula?

Aeg. H aud nuptialis fuimus expertes tori.

Med. Q uid tandem Apollo rettulit de liberis?

Aeg. C armen facultatem ſupra humani ingeni.

Med. R eſponſa nobis noſſe num fas eſt dei?

Aeg. F as eſt. perita nanque mentis indiget.

Med. Q uid ergo dixit? ſcire ſi fas eſt, refer.

Aeg. V tri eminentem ſoluere uetuit pedem.

Med. N empe antequã facias quid, aut quem adeas locũ.

Aeg. P rius paternam quã adiero rursus domum.

Med. T u cuius ergo ad hancce tellurem uenis?

Aeg. P itheus tyrannus quiſpiam eſt Trœzenius.

Pelopis

Med. P elopis, ut aiunt, filius sanctissimus.

Aeg. C ommunicare oraculum cum illo uolo.

Med. S anè peritus talium & gnarus uir est.

Aeg. M ihique amicos inter acceptissimus.

Med. S it auspicatum quicquid animo destinas.

Aeg. C ur corpus, oculusque ita tuus contabuit?

Med. A egeu, maritus pessimus hominum est meus.

Aeg. Q uid ais? aperte profer aegritudinem.

Med. I mmeritam Iason afficit me iniuria.

Aeg. Q uinam? profare quicquid est, apertius.

Med. H abet supra me coniugem domus heram.

Aeg. N empe ausus istud facinus est foedissimum?

Med. S ic est. priores nunc amicos despicit.

Aeg. A more captus, an torum exosus tuum?

Med. I ngenti amore, nec suis fidus manet.

Aeg. V aleat, malitia si modo est qua praedicas.

Med. A ffinitatem concupiuit regiam.

Aeg. Q uis coniugem illi dederit, hoc ediffere.

Med. I s, qui Corinthi sceptrum moderatur Creon.

Aeg. V eniam meretur mulier iste tuus dolor.

Med. A d hac & exul hoc misera pellor solo.

Aeg. A quo? recens hoc denuo narras malum.

Med. R egno exulare me Creon isto iubet.

Aeg. S init hoc Iason? nec equidem hoc facinus probo.

Med. V erbo repugnat, exigere non uetat.

S ed te per istud oro mentum, per tua

M E D E A

T e genua supplex, supplices tendo manus,

M iserere, miserere mulieris miserrimæ:

N ec orbam amicis, exulemque despice.

R egno domoque contubernalem excipe.

S ic efficacem sortiantur exitum

Q uæ à dijs petisti liberis super, ipseque

M oriare felix. comminisci haud alteram

Q ualis reperta est spontè, potuisses uiam.

D ehinc faxo ne sis sterilis, & sobole domum

F undabo uestram. tale noui pharmacum.

Aeg. P ermulta sunt cur facere tibi gratum hic uelim.

P rimùm deorum, liberùm dein gratia

Q uos polliceris. muneri nanque huic ego

I nefficax sum totus. ita profectò habet.

T u si Cecropium adueneris solum, hospitem

R ecipere nitar, cultor ut iusti unicè.

P remoneo tantùm id te mulier, ex hoc solo haud

T e duco: uerùm spontè si perueneris

N ostras ad ades, tuta mecum manseris.

N ec uim time. te neutiquam dimisero.

Q uin effer ipsa spontè gressum hinc. nam id uelim,

M e criminandi ne sit hospitibus locus.

Med. I d fiet: at si dederis, ita fore hæc, fidem,

V otis abunde satis erit factum meis.

Aeg. M ihî ne parum credis? quid hic est scrupuli?

Med. C redo: sed odit me domus Pelia, & Creon:

Nec me

Nec me ut reuellant hi tuo fines solo,
 Iuratus, ac uinctus sacramento mihi.
 Verbis ligatus, testibusque dijs, meus
 Fies amicus, nec fidem praecomibus
 Qui me reposcent, facile habebis. nanque ego
 Infirma sum: illis regna, uires, oppida
 Larq̃e supersunt, ac opes tyrannica.

Aeg. Probè elocuta es mulier, atque prouidè.
 Et quandò uisum est sic tibi, non abnuo.
 Aduersus hostes hunc tuos pratendere
 Poto colore: tutiusque istud reor.
 Prasidia muni, uerbaque ac deos praei.

Med. Iura solum terræ, patremque mei patris
 Solem, deorumq̃; uniuersum adijce genus.

Aeg. Quid prabiturum, uel negaturum? refer.

Med. Quòd non repelles exulem regno tuo:
 Nec si meorum quispiam uelit hostium
 Educere, haud id uiuus & uolens fines.

Aeg. Tellurem & alium deiero solis iubar,
 Deosque cunctos, firma fore quæ postulas.

Med. Satis est. quid autem pœnæ erit si peieres?

Aeg. Quæ peierantes pœna consequi solet.

Med. A uibus secundis perge, cuncta rectè habent.
 Ego te reuisam protinus, ubi fecero
 Quæ destinavi, & quæ uolebam, ubi assequar.

Ch. At te pacifer hinc Mercurius

C iij

I ncolumem ad tua tecta reducat.

Quæque agitas animo, perficere

D et tibi. nam generosus

M ihi uir uisus es Aegæu.

ed. O Iuppiter, Iouisque fas, faxque aurea

P hoebi, trophæum nunc feram illustrissimum.

N unc recta ad ipsam tendimus uictoriam.

S pes expetendi de hoste supplicij datur.

N am quæ pericli supererat uel plurimum,

P ortus repertus natus est Pandionis.

P osthac rudentem principem ligabimus,

C ursum tenentes recta ad urbem Palladis.

N unc cuncta prodam, mente quæ calaueram.

A c dicta crede serio, quæ proloquar.

M ittam è ministris quempiam, qui Iasonem

A ccersat ad me. post ubi peruenerit,

O ratione blandiore colloquar.

R ecte uideri nuptias & ordine

F actas, quibus me bene merentem prodidit,

N ec parua secum ferre dicam commoda:

P etamque natis hic licere uiuere:

N on quod relinqui liberos uelim meos,

E t hostium hic exponier ludibrio:

S ed ut puellam regiam perimam dolo.

N am dona sponsæ quæ ferant, natis dabo,

S ubtile peplum, cum corona nexili

Ex auro

E x auro, ut isthoc munere redimant fugam.
Q uod si recepta dona corpus tetigerint,
P eribit ipsa, & quisquis admorit manum.
S ic imbuentur efficaci pharmaco.
A tque hic loquendi de his mihi statuam modum.
S ed corda mœror obruit, cum cogito
Q uantum supersit perpetrandum dehinc scelus.
M ætabo natos: nec manu quisquam mea
H os liberabit, pòst ubi turbauero
P enitus Iasonis domum, uertam solum
P rofuga, peremptis liberis charissimis,
C æde inquinata dexteram nefaria.
N on est ferendum, fœmina charissima,
R isus ut hosti materia sim, sic eat.
Q uid enim relictum est cux iuuet dehinc uiuere?
N am nec patria, nec mihi domus, nec miseria
P erfugia restant ulla: tunc insani,
P atrios penates cum reliqui, credula
H omini Pelasgo, qui fauente numine
P ænas rependet, nam nec ex me liberos
V iuos uidebit dehinc, nec è sponsa noua
G ignet, uenenis sed mala peribit malis.
M e nemo posthac insimulet ignauiæ,
A ut imbecillem desidémue censeat.
Q uin contrà amicis beneuolam, hostibus gravem.
N am quisquis istis præditus erit moribus,

C. iij

A eum perenni laude clarum transiget.

A rcana nobis quandò credis pectoris,

P rodesse cupio tibi, ac tueri publicum

M ortalium ius, fasque. quare suadeo

N e tam nefando scelere te contamines.

Med. H ac fixa perstant. ac tibi ignosci potest

I sthac loquenti, quæ pari haud premeris malo.

Ch. M ætare sobolem mulier audebis tuam?

Med. I d nempe coniux maximè indignè feret.

Ch. E t tu miserijs maximis cumulaberis.

Med. S ic eat. inanis omnis est oratio,

A b instituto quæ refrenet. uerùm age,

O pera fideli semper utimur tua

A d cuncta, tectam quæ fidem desiderant,

A dduc maritum. at ne reuela regibus

C onsilia nostra, si sapis, & es sæmina.

Ch. C ecropidæ, quondam felices,

E t sancta deum soboles,

A rua inuicta ac sacra colentes,

A urea quos sapientia pascit,

L ucida pura per spacia æthræ

T raducentes molliter æuum.

V bi castas quondam Pieridas

F ama nouem peperisse

Narrat flauam Harmonien,

V bi pulchrisflui flumina propter

Cephiſi

C ephisi Venerem aiunt fessam
 M ollibus exhalando flabris,
 E t blandum spirantibus auris
 C ampos afflauisse beatos,
 D um nescit purpuream roseo ac
 S uaueolenti è flore coronam
 A mbrosia coma.
 I n quam, ut referunt, comites sophia
 M isit amores, omnigena essent
 V t uirtutis opitulatores.
 Q uinam sacrorum fluiuiorum
 V rbs, & cunctis hospita tellus
 T e uenientem accipiet, sobolis
 E xecranda cade cruentam?
 Q uin expende hic inter amicos
 Q uantum aggrediare nefas. animum
 R efer ad tristia funera prolis.
 N e, per genua oramus pariter
 C uncta, ne progeniem perimas.
 V nde hac cruda audacia cordi?
 V nde hac caca temeritas? natis
 N empe inferre manum pote proprijs?
 Q uinam immunes fletibus oculos
 I n natorum funere habebis?
 C um procumbet soboles supplex
 I nter cadem, miseranda animi

M E D E A

*S*anguine poteris tingere dextram.
*A*duenio iussus. quamlibet succenseas,
*H*ic tibi deesse nolui. sed expedi
*E*cquid requiras modò noua ex nobis rei.
*ed. I*ason, oro, quicquid in te dixerim,
*I*gnosce. nostra siquid iracundia
*A*spereius egit, te remittere id decet
*B*eneficiorum memoriae communium.
*N*anque ipsa mecum sola dum ratiocinor,
*M*e me reprimi. misera, cur insanio?
*I*nfensa cur sum recta consulentibus?
*H*ostis tyrannis sum, uiroque, qui facit
*Q*uod utilissimum est mihi, sociam tori
*D*um rege natam ducit, ac natis meis
*F*ratres creabit. non furoris impetum
*F*renare par est? quid fero, cum praebeant
*D*um cuncta abunde? non mihi sunt liberi?
*O*rbos amicis uideo nos, & exules.
*H*ac mente uolens, quanta uis insanie
*M*e tenuit, iramque immerentem intelligo.
*Q*uin laudo nunc te, prouidumque iudico,
*Q*ui tam potentem affinitatem adiunxeris,
*E*go stulta certè, consili quae particeps
*I*stius esse, quae ministra debui
*A*dstare lecto coniugis noua, atque ei
*G*ratum quod esset, facere. uerum nos sumus

Non

- „ N non dico pestis quanta, certè foemina.
 S ed te malorum non decet fieri æmulum:
 E t stulta stultis dicta dictis reddere.
 I nsaniebam, fateor, antè: ceda nunc.
 C onfultius deliberaui. ô liberi,
 O liberi, huc accedite, exite huc, domo
 P rodite, completamini, alloquamini
 C um matre patrem: pristinum deponite
 O dium in amicos cum parente pristinos.
 I am fœdus ictum est. ira cessit. dexteram
 P rehendite. hei mihi, subit animum mali
 M emoria tecti. O liberi, an superstites
 E xporrigetis dexteras charas diu?
 H ei misera, lachrymis nuper obsita & metu,
 O dium paternum tempus ubi iam leniſt,
 R igare fletu cogor ora denuo.
 Ch. E t nostra liquidis ora fletibus madent,
 P ræsente maius ne quod accadat nefas.
 as. H æc laudo mulier. illa nec grauitè fero.
 „ P ar est profectò foemina uti succenseat
 „ N ouas marito contrahenti nuptias.
 A t saniora consilia tuus animus
 A dmisit: ipsaque admonente tempore
 F ideliorem percipis sententiam:
 Q uod esse munus foeminae arbitror probè.
 N ec oscitanter filij charissimi

M E D E A

*V*estra salutis inita ratio est à patre,
*S*iquidem fauentes habeat inceptis deos.
*N*am spero terræ uos adhuc Corinthiæ
*O*lim futuros principes cum fratribus.
*S*ed crescite modò:cetera expediet pater,
*D*iuinque quisquis nos benignus aspicit,
*V*tinam ex ephebis exeuntes uos probè
*V*ideam institutos,superioresque hostibus,
*S*ed cur tenellas uda lachrymis genas
*M*æres, retrorsum flexa uultus candidos?
*N*ec hæc libenter auribus uerba imbibis?

Med. *N*il. liberorum memoria animum perculit,

Ias. *B*ono animo es.istis ego probè prospexero.

Med. *F*iet,tibi parebo.uerum fœmina

„ *S*um.natus autem sexus hic ad lachrymas,

Ias. *C*ur tantopere uerò ingemiscis pignora?

Med. *E*a nempe peperì.cum precarer prosperè

*H*is,me subibat tacita commiseratio,

*A*n certa sint hæc uota, sed qua gratia

*H*uc te uocaui, ex parte dictum:cetera

*E*go in memoriam suggeram.cum regibus

*V*isum sit isto me relegare è solo,

*I*d esse uideo commodissimum mihi,

*P*incipibus ut ne sim impedimento, & tibi,

*H*ic commorando:quippe cum infensa uidear

*A*ulæ.exulatum propero.uerum liberi

Vt educari patria possint manu,
 Roga Creontem ne iubeat esse exules.

Ias. Certum experiri, at nescio an persuasero.

Med. At tu iubeto sponsa genitorem ut roget,
 Hinc exulatum ne releget liberos.

Ias. Fiet. & opinor impetraturam, nisi
 A ceterarum discrepabit moribus.

Med. Et ego laboris huius adiutrix ero.

Nam dona mittam, pulchrius quibus nihil
 Nunc inter homines est, sat id scio, peplum
 Tenue ferentes filios, & aureum
 Orbem coronæ. sed ministrorum illico
 Aliquem necesse est ferre mundū hunc muliebrē.

Felicitate non fruetur simplice,
 Sed mille sanè commodis cumulabitur,
 Te nacta thalamo coniugem, uirum optimum,
 Adepta cultus quos patris mei pater
 Phœbus, ferendos posteris dedit suis.
 Hac capite manibus dona nuptialia
 Nati, ac beatæ ferte sponsæ regię.
 Non respuenda capiet utique munera.

Ias. Cur ipsa tete stulta spolias his? putas
 Vllis egere regiam peplis domum,
 Aurūne? serua, ne dederis hæc. sat scio,
 Alicuius esse si putabit me preci,
 Auro maritum sponsa longè præferet.

M E D E A

Med. O mitte, flecti muneribus aiunt deos.
 O ratione qualibet potentius
 A pud homines aurum est. fouet felicior
 I llam aura sortis. cuncta fortunat deus
 I lli. puella regnat, ego fugam haud modò
 A uro sed anima liberum redimam lubens.
 A t uos propinquas filij ingressi domos,
 N ouam parentis coniugem, dominam meam;
 O rate, deprecamini ne uertere
 S olum necesse sit, offerentes in manum
 H ac dona. multum nanque nostra id interest,
 I llius isthac munera accipi manu.
 I te, & peracta re probe ex sententia,
 M atri referte nuntium qualem cupit.
 Cho. N ulla dehinc superest spes pueros
 V icturos, ad cadem properant.
 S ponsa coronam fuluam accipiet.
 M isera accipiet miserum exitium,
 F lauaque comæ dirum ornatum
 A cceptum, capiti imponet.
 G ratia pep̃li, & nitor ambrosius
 A uro tempora cingere coget.
 S ponsa ornabitur Orco.
 T ales cadet in laqueos,
 M isero & fato defungetur.
 N ec mortis patet exitus usquam.

Tu uerò

- T u uerò ô miser, ô infelix
 S ponse, affinis dum uis regum
 E sse, calamitatem imprudens
 A ccerfis natis, ac sponsa
 M iserum exitium. O miserâda parens
 P uerorum, tua lugeo fata,
 Q uæ thalamos geniales propter,
 D ulcia priues pignora uita.
 Q uos tibi uir linquens iniuste
 N uptæ thalamo alterius fruitur.
 Pæd. N atis remissum est ô hera exilium tuis.
 R egina munus in manum accepit lubens.
 T ranquilla pueris cuncta sunt illinc tuis.
 Med. H ei. Pæd. Quid gemiscis, cuncta cum feliciter
 C edant? quid ora uertis illuc candida?
 M eum nec audis mente læta nuntium?
 Med. Ae, æ.
 Pæd. H æc cum relatis nuntijs haud congruunt.
 Med. V æ denuo, uæ. Pæd. Num fefellit opinio
 M ea me, malumque nuntium inuitus fero?
 Med. Q uæ nunciata, nuntiata. haud culpo te.
 Pæd. D eiecta uultus ergo quid fletu mædes?
 Med. H uc multa cogunt ô senex, nanque & dei
 H uc impulere, & stultitia simul mea.
 Pæd. A nimo bonq es, per liberos potentia
 A dhuc prioris magna supereſt portio.

1. A lios quidem prius misera deducam ego.
 2. N on sola natis segregaris calamitas
 3. M odicè ferenda est tibi, genita cum sis homo.
 4. I d fiet. at tu protinus in ades abi,
 P ueris que solitum prępara diarium.
 I am parta uobis ciuitas ô filij,
 F ilij, domus que, quam colatis me sine,
 O rbi parente sempiternum. at exulem
 M e capiet alia terra, fructus antè quàm
 C apiam expetitos, quàm beatos uidero,
 L ectos prius quàm, nuptiales que thalamos,
 S ponsas que uobis pręparem, ac tollam facem.
 O iam sinistram contumaciam meam.
 F rustra educaui filij uos, pertuli
 F rustra labores, anxia incassum fui,
 F rustra dolores passa sum puerperi.
 O spes inanes saepe de uobis meas,
 F ore uos senectæ præsidia nostra, & manu
 V estra sepulchro mortuam me contegi,
 Q uæ prima ferme uota sunt mortalibus.
 E xincta nunc est dulcis expectatio.
 N am mæsta, uobis orba uitam transigam,
 E t luctuosa: nec deinceps cernere
 V obis parentem suauibus oculis licet,
 A d institutum transeuntibus nouum.
 E heu quid in me respicitis ô filij

R isu renidentes mihi nouissimo?
 H ei misera, quid agam? mulieres, mihi deficit
 C or, intuendo blanda lumina liberum.
 N equo. priora consilia ualeant. solum
 M ecum relinquent. quid? dolore dum patrem
 A fficio, duplo grauius accersam malum
 M ihi ipsa? mimme. consilia ualeant. mihi
 Q uid contigit cur torpeam? ludibrio
 M e patiar esse meis inultis hostibus?
 A udenda sunt hæc. sed mea est ignauia.
 H oc crimen: animo molliora suggero
 V erba. introite. si quis est cui non licet
 H is interesse sacris, ipse uiderit.
 M eam profecto dexteram non polluam.
 A h facinus anime ne istud admittas caue.
 I psos omitte, misera parce liberis.
 F uga leuamen exulantes una erunt
 N ostræ. Per atræ noctis ultores deos
 N on sic abibit, ut meorum ego hostium
 N atos relinquam obnoxios libidini.
 V itare mortem non queunt. quò nos trahit
 F atum, sequamur: fortiantur terminum
 H inc lucis, unde ceperint primordium.
 P eracta sunt hæc. fixa stat sententia.
 H anc nemo reddet irritam. iam uertice
 H æret corona: sponsa peplis regia

D

P erit inuoluta: sat scio, ingrediar iter
 M iserrimum iam, miseriùs etiam meos
 M issura natos per iter: alloqui lubet.
 D ate, date matri dexteram, amplectamini
 N ati parentem. O mihi manus charissima, ò
 C harissimum os. O forma, grataque facies.
 F elicitatem, sed ibi, uobis comprecor.
 N am quicquid hic supererat, abstulit pater.
 O molle corpus, grataque amplexatio,
 B landumque spirans suavis oris halitus.
 A bite, abite, contueri non queo
 V os iam. maiorum cedo magnitudini,
 V ideoque quantum perpetrabitur nephas.
 „ S ed pessimorum facinorum genitor furor
 R atione maior me retrorsum distrahit.

Cho. M ecum saepe exactius
 S um conata expendere, ac
 S ubtili librare examine,
 N um deceat disquirere foeminas
 D e rebus subtilibus anxie.
 „ N ec nobis musarum aliena
 „ S unt commercia. Sunt sapientia
 „ C orda capacia, non tamen omnibus:
 „ S ed rara inter copia foeminas
 „ I ndulget studijs sapientia.
 „ I llud uerò ausim contendere,
 „ H is cum longè actum felicius,

Quibus

„ Quibus animum penitus transigere
 „ Contigit orbis sobolis,
 „ Quàm quibus est numerosa prope go
 „ Sorte data: orbi quòd inexperti
 „ Ignorent, an dulce, an amarum
 „ Sit genuisse: anxietatibus
 „ Vacui innumeris uiuant, soboles
 „ Quèis numerosa est, anxia curis
 „ Degunt misera tempora uitæ.
 „ Primum ut honestè educent, uitæ
 „ que necessaria subsidia parent.
 „ Deinde accedit ad alias curas
 „ Illud, sint' ne futuri (incertum)
 „ Male compositis moribus, an boni.
 „ Id quoque postremum mortalium
 „ Nulli non graue proloquar, etsi
 „ Cetera uitæ commoda suppetant,
 „ Et pubentes iam perueniat
 „ Corpus ad annos, moribus optimis
 „ Exculto ingenio, dea inutilis
 „ Tum si illa incumbet Mors, dulces
 „ Amittat sub tartara liberos:
 „ Qui fuit utile, pignora propter
 „ Hunc adiectum à dijs, mortalibus
 „ Intolerandum luctus cumulum?
 Med. Iamdudum, amicæ, opperior exitum rei,

D ij

*F*ortuna quò se uertat illic, præstolans.
*A*tqui è ministris cerno quendam Iasonis
*G*ressus ferentem ad nos anhelò spiritu.
*M*ali uidetur fore recentis nuntius.

Nūt. *O* perpetratrix facinoris nefarij
*M*edea, fuge, fuge, classe seu cita licet,
*S*eu uecta curru corripe celerem fugam.

Med. *Q*ua digna causa cogit ad properam fugam?

Nūt. *R*egia puella modò periit, atque genitor
*C*reon, uenenis illiti pariter tuus.

Med. *G*ratum attulisti nuntium. deinceps meos
*I*nter beneuolos, ac amantes nostri eris.

Nūt. *Q*uid? mente sana mulier es? an desipis?
*D*omum tyranni funditus cum uerteris,
*A*udire gaudes, nec facinus istud paues?

Med. *N*on deest ad ista quod queam rependere.
*S*ed ne grauerè tantulum nobis moræ
*D*are, pereundi donec explices modum.
*N*am morte functos si sciam miserrima,
*C*umulabis animum gaudio duplice meum.

Nūt. *V*t gemina proles cum patre aduenit tua,
*E*t coniugalis attigit limen domus,
*F*amuli, dolori quibus erat tuus dolor,
*G*audemus, aures omnium citò peruolat
*R*umor, maritum te que pacto fœdere
*C*on sopuisse pristinam discordiam.

Hic

H ic tangere manus, ille flauum uerticem
 M ulcere pueris. ipse quoque præ gaudio
 P ueros gynaceum usque latus prosequor.
 A t hera colenda quæ tui nobis loco
 S uccessit, antequam puerulos uiderat,
 V ultu renidenti intuens Iasonem
 H arebat: at post mœsta tristis lumina
 A bscondit, ora retro flectens candida,
 Q uippe puerorum grauius aduentum ferens.
 S ed leniebat molliter puellula
 I ras Iason, differendo talibus:
 A duersum amicos ne fueris aspera. animum
 C ompone. rursus flecte uultus, ac puta
 H os esse amicos, quos maritus diligit.
 E t dona suscipe, & patrem exora tuum,
 H inc ne releget pignora, meam in gratiam.
 A t illa mundum ut uidit, haud uiro amplius
 N egare quicquam sustinuit. ac antequam
 T ectis abessent genitor & nati procul,
 O rnata peplis ipsa uersicoloribus,
 M ollem corona pressit aurea comam,
 S ese nitentis ante specti splendorum
 A equor refingens: ac renidens suauiter,
 S pectabat umbram corporis inanimem sui.
 D ein sede sese subleuans è regia,
 P er tecta graditur læta donis, molliter

D iij

M E D E A

Eburna terra collocans uestigia,
 Et colla fixo sæpe spectans lumine.
 At triste post hæc incidit spectaculum.
 Cōlore mutato subitus iterum tremor
 Obliqua membra uexat: ac egrè throno
 Praoccupato potuit efficere ne humi
 Prolapsa rueret. tum pedissequa quadam anus
 Iram esse panos, aut deū cuiuspiam
 Rata, eiulauit lugubre. antè candidis
 Nam tincta spumis ora uidit, & oculis
 Circunrotari pupulas, & sanguinis
 Inane corpus. eiulatūm flebilem
 Dein excipit ploratus. alia ipsum ad patrem
 Festinat, alia calamitatem coniugis
 Nouum ad maritum currit ut recenscat.
 Tota in tumultus uersa uarios regia
 Strepebat. & iam cursor accelerans gradum
 Lassus citatum, ad terminum peruenerat.
 Hæc muta, clauso quæ iacebat lumine,
 Suspiria trahens grauius, expergiscitur.
 Misera gerebat cum duplici bellum malo.
 Nam quæ premebat uerticem auro tortili
 Corona, mirum, flammeam scaturiginem
 Voracis ignis euomebat. at pepli
 Tenues, tuorum liberorum munera,
 Nueum exedebant corpus, & misera cutem.

Porro

P orrò illa surgens è throno, comam igneam
 R otat, huc & illuc usta iactans tempora,
 Q uærens coronam excutere: at insolubilis
 A urum tenebat nexus: & quoties comam
 Q uatiebat, ignis sauebat acrius
 D uplo. mali tum uicta magnitudine
 C ecidit, parenti cognitu tantum suo
 F acilis: nec oculis forma constabat sua,
 D ecor nec oris. uertice è summo cruor
 S tillabat igne mixtus. auulsa ossibus
 C aro, uenenis per genas tacitis fluit,
 C eu tæda lentis læsa sudat lachrymis.
 R es dira uisu, terror omnes occupat,
 T angere cadauer nemo ut ansit. scilicet
 M agistra sors aduersa nos erudierat.
 I gnarus autem genitor infœlix mali,
 V t tecta primum contigit, cadaueri
 I nfusus ingemuit, & ulnis comprimens,
 A tque osculatus, soluit ora talibus:
 O nata misera, quis deorum perdidit
 S ic morte fœda te? quis orbauit senem
 C apulo propinquum, triste quæ silicernium?
 V tinam liceret nata tecum commori!
 V t lachrymis & luctibus fecit modum,
 S enile corpus allenare dum cupit,
 P eplis adhæsit tenuibus, uti laureis

D. iiij

*R*amis adhæret hedera.tum certaminis
*H*orrenda facies oritur:ille tollere
*G*enua experitur,illa contrà nititur.
*S*in uim parabat,uiua uellens uiscera
*N*udabat ossa,deinde sensim languit.
*F*ugiente uita spiritum tandem miser
*E*fflauit,impar inualescenti malo.
*I*am iuncta genitor nataque cadauera iacent,
*D*ignum profectò lachrymis spectaculum.
*D*e te quid opus oratione?senties
*P*œnæ expetita iam uici situdinem.
 „ *H*aud primitus nunc esse res mortalium.
 „ *V*mbrae fugaces credo.nec dubitauerim
 „ *H*os qui uidentur sapere, uerborum aucupes
 „ *H*os curiosos,asseuerare omnium
 „ *I*ure esse habendos optimo stultissimos.
 „ *C*erte beatus nullus est mortalium.
 „ *V*t affluunt res,ille fortunatior
 „ *I*llo putetur,haud beatus sit tamen.

Cho. *I*ure,ut uidetur, plurimum hodie congeret
*D*eus malorum in Iasonem.infortunij
*T*ui misertum est ô Creontis filia
*M*isella,thalamis quæ procul ab Iasonis
*A*d tecla Ditis functa fato duceris.

Med. *C*ertum est,amica foemina,celerrimè
*N*atis peremptis hoc solo discedere.

Nec

N ec ociose desidendo dextera
 I nfestiori dare necandos filios.
 M ori necesse est liberos penitus meos.
 Q uandò id necesse est, nos trucidemus utique,
 Q ui progenuimus.uerùm age anime, accingere.
 E cquid moramur dira patrare scelera,
 E t quæ necesse est perpetrare? age ô manus
 M ea misera ensem cape, cape, ac ad carceres
 P rogredere uita tristis, ac ne defice.
 N ec subeat animum liberorum memoria
 Q uos edidisti, ô chara, & obliuiscere
 F uisse natos breuiculum hunc diem tuos.
 P ôst deinde luge. nam tametsi occideris,
 C hari fuerunt, mulier autem misera ego.
 Ch. O terra, lucidumque
 P hæbi iubar, uidete,
 A spicite pestilentem
 H anc fœminam, & cruentam,
 M anum trucem priusquam
 I n liberos uerterit:
 Q ui de tua stirpe aurea
 D ucunt originem.
 Q uam metuo, deum
 N e imbuat hominum sanguis dextram!
 A t tu cæligena moderator
 L uci, cohibe, reprime, furiam

P elle cruentam & miseram tectū
E feralibus. incassum labor
D eperit ob natos susceptus.

P ignora frustra chara genueras.
O symplegadum inhospita saxa,
Q uæ deseruisti, angustas fauces,
M isera unde tibi furor hic animi?
V nde atrox cædes cumulatur?

” Q uisquis consanguinea terram
” I mbuerit cæde, ac macularit
” S anguine dextram, uindicta comes
” V rget sæua, ac dii mala plurima
” H inc domibus cœlitus immittunt,

Puer. Q uid agam? parentis quomodo hei fugiā manus?

Alter I gnoro frater chare, perijmus utique.

Ch. A udis puerorum audis uocem
O misera, ô infelix mulier,
T ectum ingrediar, pignora rapiam &
C æde nefanda.

Puer. P er ô deorum numen opitulamini
D um licet, in ipsis penè retibus sumus.

Ch. M isera aut ferrum aut silicem gēstas
P ectore, quæ propria mactabis
D extra, pignora quæ peperisti.
V nam secula memorant, unam
I no, quam foedasse cruore

sui recen-

S ui recensent pignoris charam manum,
 N ec sponte, diro sed furore percitam,
 I nsanientem Iuno cum miseram domo
 E xegit. oblita cade natorum impia
 P erijt peremptis liberis mortis comes,
 P rogressa littus ultra, in equor decidens.
 Q uid sceleris iam restat inausum?

- ” O foeminei thalami curæ
 ” P leni anxifera, quanta è uobis
 ” H omines torquet lerna malorum !

Ias. Q ua statis hasce propter ades foemina,
 E st' ne intus author facinoris nefarij
 M edea, sese an abripuit aliò fuga?
 T ellure sese ni recondat obrutam,
 P ennâ ue liquidas ætheris findat plagas,
 D omui rependet capta pœnas regia.
 A n se, interempta stirpe regum, credidit
 I mpune tectis hisce posse euadere?
 N ec illius me cura, sed sobolis coquit.
 N anque illa pœnas soluet his quos læserat,
 s ed liberorum huc uenio uita ut consulam:
 N e scelera matris uindictantes impia
 G enere propinqui aduersus illos sæuiant.
 Ch. N escis malorum quò redactus sis miser
 I ason, aliàs ista nunquam diceres.

Ias. Q uid est? an etiam me interimere cogitat?

M E D E A

- Ch. C æsi occiderunt liberi matris manu.
- Ias. H ei mihi, quid ais? ut me iugulasti foemina.
- Ch. V t luce cassis cogita de liberis.
- Ias. V bi eos peremit? intus, an foris? refer.
- Ch. F oribus reclusis funera intuebere.
- Ias. A uferte uectes, tollite hinc repagula
S tatim ministri, scelus ut aspiciam duplex,
I llos peremptos, hanc, uti poenam exigam.
- Med. Q uid frustra in istas arietas pulsans fores,
C æsosque, meque cædis authorem petens?
L aborem omitte hunc: meque, si qua in re est opus,
A ffare: manibus haud licebit tangere,
T alem parentis Sol pater currum mihi
Q uo me tuerer è manu hostili, dedit.
- Ias. O dira, dijs ô mulier immortalibus
E xosa, mihi que, & omnibus mortalibus:
Q uæ sustinebas liberorum pectori
I nserere ferrum mater, orbum & perdere
M e! & his patratæ intueri sustines
S olem, solumque, facinus ausa pessimum?
M alè peri. ego resipisco nunc: insanij
T um, cum paternis adibus te barbaro
G raias ad urbes è solo aduexi, malum,
P estemque, patris proditricem, & patriæ
Q uæ te educauit. supplicia de me expetunt
S celerum tuorum, uindices Erinnyes.

Nam

N am fratre caſo, ſanguinis ſocio, ratem
 M ecum decoram ingreſſa es Argo Peliam.
 H inc orſa es: inde coniugali copula
 M ihi iuncta, de me ſuſtulisti liberos:
 O ffenſa tædis quos peremiſti nouis:
 Q uod Graia nulla perpetraret foemina,
 Q uibus ego ſpretis prætulī thalamos tuos,
 A ffinitate peſtilente me illigans
 S eua leane, haud foemina: quæ pectore
 S cyllæ cruentos ferro uincis canes.
 S ed nulla mentem commouent opprobria:
 I ta impudenti obduruiſti audacia.
 P ereas, cruenta liberorum carnifex.
 L ugere ſupereſt mihi meum infortunium:
 Q ui nec recenti perfruar connubio,
 N ec quos creauī & educaui liberos,
 I am morte raptos, alloqui uiuos licet.
 Med. Q uam multa contra ſuppent quæ redderem,
 S i non utrinque teſtis eſſet Iuppiter.
 Q uam debuiſti, ac rettuliſti gratiam.
 S pretisne noſtris nuptiis tu molliter
 V itam perageres, mihi quæ miſeræ illuderet?
 R egiaque uirgo, & qui dedit nuptū hanc, Creon,
 I mpune an. unquam me expuliſſent hoc ſolo?
 I gitur leanam me uoca, aut Scyllam, ut lubet,
 T huſcum obſidentem littus. ut par eſt, tuum

A nimum uiciſſim perculi moleſtjſ.

Iaf. A ngeris & ipſa, & es malorum particeps.

Med. M odò ne dolentem irrideas, iuuat dolor.

Iaf. O matre nati filij nepharia!

Med. O filij, ut nos perdidit ſcelus patris!

Iaf. N on hos peremit noſtra certè dextera.

Med. S ed culpa, lectumque in ingalem iniuria.

Iaf. T orumne propter auſa es illos perdere?

Med. A n hunc dolorem mulieri reris leuem?

Iaf. S i qua eſt modeſta, tu undequaue es peſſima.

Med. I lli occiderunt: hoc habet te peſſimè.

Iaf. C apiti imminebunt uindices umbræ tuo.

Med. D iſ primus author notus eſt iniuriæ.

Iaf. D iſ nota mens eſt execrabilis tua.

Med. M ihi eſt moleſtus, & odioſa oratio.

Iaf. E t tua uiciſſim mihi. ſed hac moleſtia

F acilè carebis. Med. quomodo? id nanque unicè

C upio. Iaf. Remitte flenda mihi cadauera,

A c ſepelienda. Med. Minimè. eos nanque hac manu

I unonis alto ſepeliam ſanctæ ſacro,

S epulchra ne fortè hostis insolentia

V iolet ſuperbi, ſiſyphi que poſteris

C ædis nefandæ ſacra dabo piamina,

F eſta que dicabo in poſterum ſolennia.

A t ipſa Erechthei propero ad urbem, ubi Aegeo

I ungar marito, filio Pandionis.

Tu uerò,

T u uerò, ut æquum est te, peribis pessimè,
 A rgus reliquijs tempora effractus tua,
 F inem nefastum sentiens thalami mei.

Ias. A t te cruenta filiorum Erinnyes
 P erdant, & ultrix iustitia cadis fera.

Med. E cquis deorum te audiet, uel dæmonum,
 P criure, fallax, hospitumque proditor?

Ias. A h ah nefanda liberorum carnifex.

Med. P roficiscere domum, conde tumulto coniugem.

Ias. N atis orbus geminis abeo.

Med. N ondum lugens senium expecta.

Ias. O charissima pignora. Med. Matri
 C hara profectò, patri minimè.

Ias. T amen extincti. Med. T e ut cruciarem.

Ias. H eu me miserum. tangere chara
 C upio natorum ora meorum.

Med. N unc alloqueris, nunc amplecti
 O ptas, dudum quos repulisti.

Ias. P er ô deorum numen id tribue mihi,
 V t molle corpus liberum tangam manu.

Med. M inimè. incassum uerba profundis.

Ias. I nppiter hoc ne, ut spernimur, audis,
 Q uæque scelestâ patrauerit in me
 E ca, natorum cade cruenta?
 Q uod licet unum, fleo, uociferor,
 T estesque deos aduoco, natos

Q uòd me attingere manibus prohibes
 A bs te occisos, quòd mihi tollis
 F uneris arbitrium . quos utinam
 N unquam ego genuissem, abs te ut casos
 C ernere cogerer ipse supersles.
 Ch. D ispensat mortalia cuncta
 " C alo Iuppiter, inopina dei
 " P lurima peragunt. spes euentu
 " F raudant saepe suo. quæ credas
 " F ieri haud posse, expedit deus, ut
 F inem hæc nunc sortita est fabula.

Acta fuit Burdegala an. M. D. XLIII.

[1781] - pt in - 5